

”Wachtelhundarna hittade snabbt mårdhundarna intill åtlarna!”

I ett dike står Lufsen med kvällens första mårdhund. Ståndarbetet går fram och tillbaka lite men Lufsen låter inte mårdhunden slippa undan.

Nattjakt på mårdhund!

Text & Foto:
MIKAEL GRENNARD

I Finland och på Åland är mårdhunden ordentligt etablerad och har också blivit ett vanligt jaktbyte. JJ följde med några av Ålands specialister på mårdhunds jakt. En jakt som i mångt och mycket påminner om nattlig grävlingssjakt med hund.

Robert Tolonen, Finby, är en mycket ivrig och engagerad jägare. Robert jagar allt vilt, men har trots det en viss förtjusning i jakten på mårdhund. Framför allt när det gäller jakt med hund.

Som många andra ålänningar arbetar han till sjöss. Han har därför ”delad vårdnad” om wachtelhunden Mekong med Tom Eriksson, även han sjöman, och boende i Gölby.

Nattjakt

I natt ska Robert och hans svenska vänner jaga i mörker. Gänget har därför stämt träff med Johan Lindfors och hans hund Lufsen. Johan tillhör den lilla önationens tre absoluta mårdhundsfantaster. Jagar det mesta, men har tillsammans med Lufsen blivit något av en specialist på mårdhunds jakt.

– Det blev egentligen så av en slump. När jag skaffade Lufsen hade jag nog tänkt jaga rådjur, men som en del av injagningen började vi jaga mycket mårdhund, berättar Johan. Sedan har Lufsen utvecklats till något av en specialist. Släpper jag honom i mörker blir det sällan uppdrag på något annat än mårdhund.

Åländska jaktutbudet

I jämförelse med Sydsverige är det åländska jaktutbudet tämligen begränsat. Över hela Åland finns det rådjur, älg förekommer främst på den östra sidan mot Finland. Det är också där det finns en liten stam av vitsvanshjort. Rådjurens populationerna är å andra sidan mycket starka. Än i dag kan man på vissa platser skjuta uppemot ett 100-tal rådjur per 1 000 hektar. Dock är det normala mellan 50 och 70.

Födomässig opportunist

Jägarna börjar med att åka till en åtel där Robert lagt ut fiskrens. Metoden att jaga kring åtlar är ofta

FÖR
VARJE FÄLLD
MÅRDHUND BETALAS
ÅTTA EURO I SKOTT-
PENGARI!

mycket effektiv. Mårdhunden är en födomässig opportunist varför till exempel plommon kan fungera lika bra som fisk och kött.

Redan vid bilen, några hundra meter från åteln, släpper Johan ut Lufsen som direkt försvinner ut i mörkret. Det är ingen tvekan om att han vet vad han ska göra.

– Lufsen kan till dags dato sätta upp 243 mårdhundar på sitt jaktliga konto, så han vet vad det är frågan om, menar Johan.

Upptag direkt

Mer hinner inte sägas innan vi hör Lufsen skälla genom mörkret.

– Nu driver han, men snart hör vi om han fått stopp på den, säger Johan medan han kollar på pejlen.

Bara några sekunder senare ändrar Lufsens skall karaktär och det står fast några hundra meter ut i mörkret. Med raska steg skyndar Johan sig fram. Där under en gran i ett dike är det fullt ståndskall. Mårdhunden morrar och fräser tillbaka. Den erfarna hunden vet precis hur han ska förhålla sig till mårdhunden för att hålla den på plats. Johan låter hunden skälla en stund innan han kliver ner i diket och avslutar jakten med ett skott från 22:an.

Inget att glorifiera

– Det här gick lite för lätt, muttrar Johan och Robert håller med. Nu släpper vi igen. Mårdhunden lever i par och den andra finns med stor sannolikhet här i närheten.

Lufsen tar ett par vändor till utan resultat innan vi går genom mörkret till bilarna för att åka till nästa åtel.

Upprepas sig

När vi släpper vid nästa åtel verkar allt upprepa sig. Det tar inte många minuter innan Lufsen står fast igen,

Johan Lindfors hör på skallet att nu står det fast, så nu börjar vi gå på ståndet.

Johan avslutar snyggt och prydligt jakten.

Mårdhunden har egenheten att alltid göra sitt avträde på en och samma plats. Därför ser man då och då deras "latriner".

”Rovdjursjakt på grannens mark är nästan aldrig ett problem!”

Lufsen jobbar på utanför vägtrumman där kvällens andra mårhund förskansat sig.

I vassen står hela gänget och lyssnar efter hunden. Bo Reinius, Roger Mårtensson, Tommy Jansson, Leif Markhagen och Robert Tolonen.

men denna gång lite längre bort. När man är ett 30-tal meter från ståndskallet går det loss och försvinner i väg i mörkret.

Kvällens andra mårhund visar att det kanske inte alltid är så lätt. Det bär i väg närmare en kilometer och in på grannens mark, där vi möter markägaren.

På frågan om vi får fortsätta skrattar han bara och säger:

– Jagar ni rovdjur är det fritt fram så mycket ni vill.

– När vi jagar mårhund är det aldrig några problem, säger Johan. Alla på Åland vet hur viktigt det är att vi jagar mårhund.

Stånd i vägtrumma

I en trång vägtrumma 300 meter in hos grannen ligger den. Lufsen springer från sida till sida och försöker få ut mårhundens som tagit en säker plats mitt under vägen. Robert får snart tag i en slana lång nog att mota mårhundens närmare

Johan som väntar med en lampa och en 22:a.

Johan som ligger på knä i det vattenfyllda diket håller inte igen. Så fort han kan avlossa ett säkert skott i vägtrumman smäller det. Efter lite stök med en ändklyvd slana får vi ut den. Tyvärr ingen päls att spara.

– Några gånger om året skjuter vi skabbangripna mårhundar, berättar Robert när han skär av svansen. Men den här får vi åtta euro för i alla fall, säger han och flinar.

Mårhundstik

Nästa morgon ger vi oss i kast med att jaga i dagsljus. Robert berättar att vi troligen kommer att hitta mårhund i någon av de stora vassarna.

Här har Tommy Jansson och Ronny Jansson en mark vid kustlinjen. Men eftersom Ronny känner till ett aktivt gryt börjar vi där.

Robert släpper Mekong som

omedelbart genomsöker de närmaste omgivningarna. Ronny Jansson som känner sina marker och viltet väl uppmuntrar till vidare ringar. Snart har Ronny hitta spår som vi sätter Mekong på och efter en stund blir det upptag långt bort.

Endast ett hundratal meter från vägen hörs Mekongs stadiga skall eka något dovt. Under en gran har han ställt en mårhundstik. Mekong har även han med åren blivit en ytterst säker mårhundsjägare, som snabbt och effektivt ställer dessa kortbenta opponenter.

Uppvisning av Mekong

Från upptaget syns spåren efter hannen och Mekong sätts på dessa. Bara minuter senare är även denna lokaliserad och Mekongs skall blandas med det något märkliga brummande läte som en trängd mårhund ger ifrån sig. Efter några raska

steg över ett dike är man snart på plats vid ännu en gran. Mekong får skälla av sig det värsta under rättmätigt beröm från Robert innan jakten avslutas.

I Finland är mårhundens ännu talrikare än på Åland. Mårhundens har där blivit ett mycket vanligt jaktvilt. Många gånger blir mårhundens ett bonusvilt vid jakt med hund.

Man räknar med att hundar är med i avlivandet av över 10 000 mårhundar bara i Finland. •

Mekong inspekterar delar av jaktens skörd.

Mårhundens har egenheten att spela död då den känner sig pressad. Robert förevisar det ovanliga beteendet.

ANNONS